

Penguenin İmkânsız Hayali

Ebru Mina TOMURCUK

Penguenin İmkânsız Hayali

Ebru Mina TOMURCUK

Penguen Percy, denizin şarkı söylediği ve buzun parıldadığı aydınlık, rüzgârlı bir kıyıda yaşıyordu. Percy küçük ve yuvarlaktı; sırtı siyah, önü beyaz, başında yumuşak gri tüyler vardı. Minicik kırmızı bir tırmanma kaskı takıyor ve içinde sarılı bir halat bulunan küçük mavi bir sırt çantası taşıyordu. Percy'nin büyük bir hayali vardı: dağcı olmak istiyordu.

Her sabah Percy, kıyının çok ötesindeki yüksek, karlı tepeleri izlerdi. "Bir gün oraya tırmanacağım," derdi, parlak mavi gözleri ışıldayarak. Ama kaygan bir kayaya adım atmaya çalıştığında minik turuncu ayakları kaydı ve yumuşak bir kar yığınının pat diye düştü. "Tırmanmak görüldüğünden daha zor," diye iç çekti.

Percy'nin arkadaşları onun hayalini fark etti. Fok Sana sakın ve akli başında biriydi; pürüzsüz gri derisi, koyu lekeleri ve sarı bir güvenlik yeleđi vardı. Fırtına kuşu Pip ise hızlı ve meraklıydı; beyaz ve gri tüyleri, siyah kanat uçları ve yeşil bir atkısı vardı. "Antrenman yapmana yardım edebiliriz," dedi Sana dostça gülümseyerek. "Ama önce güvende olmayı öğrenmelisin."

Sana düdüğünü çaldı. "Tırmanmadan önce ayak basacağın yeri kontrol et," dedi. "Karı ayağınla yokla. Yumuşak geliyorsa geri çekil." Percy kıyının yakınındaki küçük bir tümsekte çalıştı. Yokladı, adım attı ve kaydı. "Tekrar dene," dedi Sana nazikçe. Percy tekrar tekrar denedi ve yavaş yavaş daha iyi oldu.

Pip yukarıda uçup havayı gözledi. "Rüzgâr değişiyor," diye seslendi Pip, minik dürbünü parıldayarak. "Kar, kaygan buzı gizleyebilir." Percy başını kaldırıp başını salladı. "Dikkatli olacağım," dedi. Buzlu yerlerde yürümeyi çalıştı; yavaş ve sağlam adımlar attı. Kısa yüzgeçleri dengede durmak için sallandı ve bir kez bile düşmedi.

Percy her gün arkadaşlarıyla çalıştı. Sana ona yorulduğunda durmayı öğretti. "Dinlenmek de tırmanmanın bir parçasıdır," dedi. Pip ona kara bulutlara ve sert rüzgâr esintilerine dikkat etmeyi öğretti. "İyi bir dağcı ne zaman geri döneceğini bilir," diye cıvıladı. Percy dinledi ve öğrendi. Çalışırken mavi sırt çantası zıplıyor, kırmızı kaskı sıkıca yerinde duruyordu.

Bir sabah Percy kendini hazır hissetti. "Karlı tepeyi denemek istiyorum," dedi. Sana ve Pip birbirlerine baktılar. "Seninle geleceğiz," dedi Sana. "Ama unutma: zirveye ulaşmak tek amaç değil." Percy başını salladı, ama kalbi heyecanla hızlı hızlı çarpıyordu. Dünyayı tepeden görmek istiyordu.

Karlı tepeye doğru yola çıktılar. Percy önden gidiyordu, turuncu ayakları karda çıtırdıyordu. Pip önde uçuyor, dürbünüyle yamacı tarıyordu. "Sırtın yakınında kar derin görünüyor," diye uyardı. Sana Percy'nin hemen arkasında kalıyordu; sarı yeleği beyazın içinde parlıyordu. "Adım adım ilerle," dedi.

Tepe dikleřti. Percy'nin bacakları ağırlařtı ve nefesi küçük bulutlar halinde çıktı. Bir kez kaydı, ama Sana hemen yanındaydı. "Ayak basacağın yeri kontrol et," diye hatırlattı. Percy karı yokladı, sağlam bir yer buldu ve tırmanmaya devam etti. İlerleme yavařtı, ama her adımda gurur duyuyordu. Rüzgâr kaskını çekiřtiriyordu, ama o devam etti.

Zirveye yakın kar yumuşadı ve sulandı. Percy bir adım daha attı ve ayağı derine battı. Sarsıldı ve neredeyse düşüyordu. "Dur!" diye seslendi Pip yukarıdan. "O kar güvenli değil!" Percy donakaldı. Zirve hayali çok yakın geliyordu, ama önündeki yamaç tehlikeli görünüyordu. Sana'nın sözlerini hatırladı: iyi bir dağcı ne zaman geri döneceğini bilir.

Percy arkadaşlarına baktı. Sana'nın koyu gözleri sevgi dolu ve kararlıydı. Pip yakınlarda havada asılı duruyor, yeşil atkısı dalgalanıyordu. "Sorun değil, Percy," dedi Sana. "Çok yol geldin. Güvende olmak zirveye ulaşmaktan daha önemli." Percy derin bir nefes aldı. Ayaklarını sağlamca yere bastı ve kaygan yamaca son bir kez baktı.

Sonra Percy gülümsedi. "Haklısın," dedi. "Bugün en tepeye ulaşmam gerekmiyor. Buraya kadar geldim ve bu gerçek bir tırmanış!" Sana mutlu bir cıvıltıyla düdüğünü çaldı. Pip havada küçük bir takla attı. Birlikte geri döndüler ve dikkatli adımlarla aşağı inmeye başladılar; Percy önden gidiyordu.

Kıyıya döndüklerinde Percy'nin arkadaşları sevinçle bağırdı. "Cesur ve dikkatliydin," dedi Sana. "İyi bir dağcıyı böyle yapar." Pip başını salladı. "Ve uyarılarımızı dinledin," diye ekledi. Percy'nin içi ısındı. İmkânsız hayali artık o kadar da imkânsız görünmüyordu. Sıkı çalışmış ve gerçekten ilerlemişti.

O akşam Percy bir kayanın üstüne oturdu ve karlı tepenin gün batımında parıldamasını izledi. Kırmızı kaskını, mavi sırt çantasını ve hâlâ kullanmayı umduğu halatı düşündü. "Bir dahaki sefere biraz daha yükseğe çıkacağım," dedi. "Ama sadece güvenliyse." Sana ve Pip yanına oturdu ve hep birlikte sessiz, mutlu bir an paylaştılar.

Percy, iyi hazırlanıp arkadaşlarını dinlediğinde hayallerin gerçek olabileceğini öğrendi. O gün zirveye ulaşmadı, ama attığı her adımla gurur duydu. Antrenmanları onu güçlü ve dikkatli yapmıştı. Sana ve Pip yanındayken, güvenli bir adımla tırmanmaya devam edebileceğini biliyordu.

Yani bir gün kırmızı kasklı ve mavi sırt çantalı küçük bir penguen görürsen; karı yoklayan, gökyüzünü kontrol eden bir penguen, ona bir tezahürat yap. Percy'nin hayali hâlâ büyüyor ve o bu hayale güvenle, adım adım tırmanıyor. Ne de olsa en güzel maceralar, eve mutlu bir kalple ve anlatacak bir hikâyeyle döndüğün maceralardır.